

anden Arveklasse. Forkøbsretten omfatter dernæst kun de Tilfælde, hvor Ejeren ønsker at sælge; men ikke de Tilfælde, hvor han i sit Testamente indsætter en bestemt Person til som Arving eller Legatar at overtage Ejendommen. Det har været overvejet, hvorvidt denne Ret til at sælge til Familie-medlemmer burde udvides til en større Kreds og ogsaa burde omfatte Personer, der er uden for Familien, men i øvrigt staa Ejeren nær. Eksempelvis kan nævnes en god Ven, en mangeaarig Bestyrer eller Forpagter, et Plejebarn el. lign. Regeringen har dog ikke ment at burde fremsætte Forslag om en saa udvidet Personkreds, men gaar ud fra, at hvor en Ejer nærer et berettiget Ønske om allerede i levende Live at afstaa sin Ejendom til en saadan ham nærstaaende Person, vil Administrationen til enhver Tid vide at tage skyldigt Hensyn.

De anførte Betragtninger gælder ogsaa for de mindre Ejendomme, som efter Ildebrand eller Dødsfald skal tilbydes Statens Jordlovsudvalg efter den gældende Lovgivning, jfr. i det hele Forslagets Stk. 6.

Ved Hjælp af de omtalte Bestemmelser maa man anse det for muligt at fremskaffe egnet Udstykningsjord til nye Landbrug paa rimelige Vilkaar baade for Køber og Sælger; men Udviklingen har gjort det nødvendigt, at man ogsaa maa lægge Vægt paa at fremskaffe Tillægsjord til de mindre Landbrug, som ikke er i Stand til at give deres Ejere Udkommet. Disse „indeklemte“ Husmandsbrugs Supplering vil tilmed i de nærmeste Aar have større praktisk Betydning end Oprettelsen af nye Brug, idet man som oftest undgaar Byggeri. For i nogen Grad at bistaa med Fremskaffelsen af Tillægsjord har Ministeriet i Samraad med Landbo- og Husmandsforeningerne samt Sogneraadforeningerne iværksat Nedsættelsen af Tremands-Udvalg i Landkommunerne, bestaaende af en Repræsentant for hver af de førstnævnte Foreninger og en Repræsentant for Sogneraadet. Disse Udvalg kan modtage Henvendelser om Tillægsjord og undersøge, om Trangen dertil er til Stede, og hvor de finder, at dette er Tilfældet, og at der findes en eller flere Ejendomme, som passende kunde anvendes eller bidrage til Supplering af de for smaa Brug; har Regeringen anset det for forsvarligt at bemyndige Landbrugsministeren til at udvide Statens Forkøbsret til saadanne Ejendomme uanset deres Størrelse, naar Statens Jordlovsudvalg anbefaler denne Fremgangsmaade. Ej heller i dette Tilfælde bliver der dog Tale om nogen Pligt for Ejeren af den udsete Ejendom til at sælge,

før han selv ønsker det, og Undtagelsesbestemmelserne i Stk. 6 omfatter ogsaa disse Forhold. Endvidere har man anset det for rimeligst, at hvor Ejeren mener at se sin Fordel ved at sælge hele Ejendommen fremfor et Areal af denne, kan Forkøbsretten ikke af Staten begrænses til Tillægsjorden. Selv om det er rimeligt at hjælpe de smaa Brug med Tillægsjord, bør det ikke ske paa Ejerenes Bekostning, hvorfor Staten i saa Fald maa overtage hele Ejendommen og financiere en eventuel Stamparcel.

Forslaget om denne udvidede Forkøbsret findes i Stk. 2, medens Stk. 7—10 indeholder de fornødne Bestemmelser om Behandlingen af de Sager, der kommer til at foreligge. Forkøbsretten falder selvfølgelig bort, hvis Statens Jordlovsudvalg ikke kan enes med Ejeren om en Pris, som Landbrugsministeren finder rimelig; men for at skaffe Administrationen en passende Betænkningstid og for at forhindre uvedkommende Indblanding i Salgsforhandlingerne har man foreslaaet visse Frister for Sagerens Ekspedition og forbudt Ejeren at optage Salgsforhandlinger med Trediemand. For at undgaa Omgaaelse har man desuden foreslaaet, at Skøder til Trediemand ikke kan tinglyses uden Jordlovsudvalgets Samtykke eller Dokumentation for, at Forkøbsretten ikke omfatter den paagældende Handel, at Salg til lavere Priser end tilbudt af Jordlovsudvalget er udelukket, og at Til sidesættelse af Forslagets Bestemmelser er strafbar.

Til § 9.

Som anført i Indledningen har man forudsat, at alle Bevillinger og Laanevilkaar fastsættes ved særlige Love for afgrænsede Tidsrum. Iøvrigt svarer Paragraffen til § 9 i Lov Nr. 150/1943.

Til § 10.

Paragraffen svarer til § 10 i Lov Nr. 150/1943.

B. Bortsalg af Jord i Statens Eje.

Til § 11.

Paragraffen svarer til § 11 i Lov Nr. 150/1943, men er udformet saaledes, at det tydeligt fremhæves, at Jord, der egner sig til Landbrug, som Hovedregel skal afhændes til saadan Anvendelse.

Til § 12.

Stk. 1 svarer til Stk. 1 i § 12 i Lov Nr. 150/1943; dog er sidste Punktum i nævnte Bestemmelse udeladt som overflødig, naar henses til Kravet om, at Lodden skal kunne